

28/12/2018

Η εορτή των εν Νικομηδεία Δισμυρίων Μαρτύρων στην Νέα Νικομήδεια Ημαθίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Την Παρασκευή 28 Δεκεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην Νέα Νικομήδεια Ημαθίας επί τη εορτή των εν Νικομηδεία Δισμυρίων Μαρτύρων.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία :

«Ἡλιακῶν λαμπηδόνων ἡ ἱερά ὑμῶν μνήμη, πλέον ἐκλάμπει ... φω-τίζουσα, πανεύφημοι, τούς ἐν πίστει καί πόθῳ κατά χρέος μα-κα-ρί-ζοντας ὑμᾶς», ψάλλει σήμερα ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρὸς τιμὴν τῶν ἁγίων δισμυρίων μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδεῖα μαρτυρη-σάν-των, τῆ μνήμη τῶν ὁποίων πα-νη-γυρί-ζου-με καί ἐμεῖς σήμερα ἐδῶ στὴ Νέα Νικομήδεια.

Καί ἡ μνήμη τους φωτίζει καί ἐ-μᾶς, ἀδελφοί μου, πιό πολύ καί ἀπό τό φῶς τοῦ ἡλίου· γιατί τό φῶς τοῦ ἡλίου εἶναι φῶς κτιστό, εἶναι φῶς τό ὁποῖο δημιούργησε ὁ Θεός γιά νά φωτίζει τούς ἀνθρώ-πους καί νά διευκολύνει τή ζωή τους, ἐνῶ τό φῶς τό ὁποῖο ἐκ-πέ-μπει ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μαρ-τύ-ρων εἶναι πιό ἰσχυρό, γιατί εἶναι ἄκτιστο, γιατί εἶναι τό φῶς τῆς θεί-ας χάριτος πού κατηύγαζε τήν ψυχή τους καί τούς δόθηκε ὡς δῶ-ρο γιά τή θυσία τους.

Γι' αὐτό καί τό φῶς αὐτό τῆς μνή-μης τους δέν σβύνει καί δέν μει-ώνεται στό πέρασμα τῶν αἰώ-νων, ἀλλά συνεχίζει νά λάμπει καί νά φωτίζει τίς ψυχές ὄλων ὄσων τούς τιμοῦν, ὄλων ὄσων τι-μοῦν τήν πίστη τους καί τή γεν-ναι-ότητα τῆς ψυχῆς τους, ὄλων ὄ-σων συγκινοῦνται ἀπό τό μεγα-λεῖο τῆς ἀγάπης τους πρὸς τόν Χρι-στό.

Εἶναι, ἀδελφοί μου, τό φῶς αὐτό πού ἔρχεται σέ ἀπόλυτη ἀντίθεση μέ τό σκοτάδι πού ἐκπροσωποῦν οἱ διῶκτες τους, οἱ ὁποῖοι κατά δια--ταγή τοῦ ρωμαίου αὐτοκρά-το-ρος ἤθελαν νά ἐξαφανίσουν τοὺς χριστιανούς ἀπό τή Νικομήδεια. Γι' αὐτό καί ἐπέλεξαν τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, τή μεγάλη αὐ---τή ἑορτή κατά τήν ὁποία ὅλοι οἱ χριστιανοί θά ἦταν συγκεντρω-μέ-νοι στόν ναό τῆς πόλεως, γιά νά τοὺς θανατώσουν μέ ἕνα φρικτό καί τρομερό θάνατο. Νά τοὺς ἀφα-νίσουν ὅλους μαζί, καταστρέ-φο-ντας συγχρόνως καί τόν ναό τοῦ Θεοῦ.

Φοβερό καί ἀπάνθρωπο τό σχέδιο, ἀποκύημα ψυχῶν πού ζοῦν μέσα στό σκοτάδι. Γιατί πῶς μπορεῖνὰ ἐξηγήσει κανεῖς διαφορετικά τήν ἀπόφαση ἀν-θρώπων νά πυρπο-λή-σουν ἕνα ναό γεμάτο ἀπό εἴκοσι χιλιάδες συναν-θρώπους τους, για-τί ἀπλῶς πί-στευ--αν σέ ἕναν ἄλλο Θεό, σέ ἕναν Θεό πού κήρυξε τήν εἰρήνη καί τήν ἀγάπη πρὸς ὅλους ἀνεξαι-ρέ-τως τοὺς ἀνθρώπους.

Καί ὁμως τί ἐπέτυχαν μέ τό σκο-τεινό καί ὑποχθόνιο σχέδιό τους; Ἐπέτυχαν νά πλουτίσουν τήν Ἐκ-κλησία τοῦ Χριστοῦ μέ εἴκοσι χι-λιά-δες ἁγίους μάρτυρες. Ἐπέτυχαν τό φῶς τοῦ μαρτυρίου καί τῆς θυ-σίας τους νά πλημμυρίσει τόν κό-σμο. Ἐπέτυχαν ἡ φλόγα τῆς ἀγά-πης τους γιά τόν Χριστό νά πυρ-πο-λή-σει τήν ψυχή καί ἄλλων ἀν-θρώ-πων πού πίστευ-σαν καί αὐτοί στόν Χριστό. Ἐπέ-τυχαν νά γρά-ψουν τά ὀνόματά τους στό βιβλίο τοῦ οὐρανοῦ γιά νά τιμῶνται αἰω-νίως καί νά ἀπο-λαμβάνουν τή δό-ξα καί τά ἀγαθά τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Τό φῶς, λοιπόν, αὐτό τῆς ἱερᾶς μνήμης τῶν ἁγίων δισμυρίων μαρ--τύρων φω-τίζει καί ἡμᾶς, ἀδελ-φοί μου, σήμερα. Φωτίζει καί τόν δικό μας ἀγῶνα σέ μία κοινωνία πού μπορεῖνά διαφέρει ἀπό τήν εἰδωλολατρική κοινωνία τῆς ἐπο-χῆς τῶν διωγμῶν, ἀλλά ἔχει δυσ-τυχῶς καί ὀρισμένες ὁμοιότητες. Γιατί παρότι ὑποτίθεται ὅτι ζοῦμε σέ ἕναν χριστιανικό κόσμο, δέν εἶ-ναι λίγες οἴφορές πού γινόμεθα μάρ-τυρες βιαίων ἐνεργειῶν ἐνα-ντί-ον τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί δέν ἀναφέρομαι μόνο στίς ἐπι-θέσεις καί τούς βομβαρδισμούς τούς ὁ-ποί--ους ὑφίστανται οἱ χρι-στια-νικοί ναοί καί οἱ χριστιανικοί πλη-θυ-σμοί σέ ἐμπόλεμες περιοχές, ὅπως στή Συρία, ἀλλά καί αὐτές πού συμ-βαίνουν στήν πατρίδα μας, δυστυχῶς ὅλο καί πιό συχνά τό τελευταῖο διάστημα, ἀπό ὁμάδες ἀνθρώπων πού δέν πιστεύουν, πού ἀρνοῦνται τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία, πού ἐνοχλοῦνται ἀπό ὅσους πιστεύουν καί ἐκκλησιά-ζο-νται, πού ἐνοχλοῦνται ἀκόμη καί ἀπό τήν παρουσία τῶν ναῶν στίς πόλεις καί τά χωριά μας, καί ἐπι-τίθενται μέ βογιές, μέ φασα-ρίες ἀκόμη καί μέ βόμβες ἔξω ἀπό τούς ναούς μας.

Ἅλα αὐτά ἀσφαλῶς μᾶς ἀνη-συ-χοῦν, μᾶς θλίβουν καί μᾶς κάνουν νά διερρωτῶμεθα τί μπορεῖνά ἔ-χουν αὐτοί οἱ ἀνθρωποι μέσα στήν ψυχή τους, ὥστε νά ἐχθρεύ-ονται

καί νά μισοῦν μέ αὐτόν τόν τρόπο τήν Ἐκκλησία.

Δέν θά πρέ-πει ὅμως οὔτε νά μᾶς πτοοῦν οὔτε νά μᾶς φοβίζουν. Γιατί ἡ Ἐκκλη-σία ἔχει πάντοτε μέ τό μέρος της τήν κραταιά δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Ἔχει τή χάρη του καί τήν προστα-σία του, ὥστε «καί πύ-λαι Ἰδοῦ οὐκα-τισχύσουσιν αὐ-τῆς». Ἔχει τίς πρε-σβεῖες καί τίς με-σιτεῖες τῶν ἁγίων της, πού θυ-σία-σαν τή ζωή τους γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ.

Ἐμεῖς ὅμως θά πρέπει νά ἐμπνε-ό-μεθα ἀπό τήν πίστη καί τήν ἀγά-πη τῶν ἁγίων μαρτύρων στόν Χριστό καί νά προσπαθοῦμε, ὥστε μέ τίς πρεσβεῖες τους καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά αὐξάνουμε τήν πίστη καί τήν ἀγάπη μας γιά τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία μας, καί νά μένουμε σταθερά κοντά της βαδίζοντας μέ τό φῶς τῶν ἁγίων μαρτύρων τήν ὁδό τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς ὁδηγεῖ μέ ἀσφάλεια κοντά του ὅτιδήποτε καί ἂν συμ-βαίνει γύρω μας, ὅτιδήποτε καί ἂν οἰέχθροί τῆς πίστεώς μας θά ἐπινοοῦν καί θά μηχανεύονται ἐναντίον τῆς Ἐκ-κλησίας μας καί τῶν πιστῶν της, γιά νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς τῆς οὐρανίου βασιλείας τοῦ Θεοῦ.